

A Fővárosi Ítéltábla a Vanderlik Ügyvédi Iroda (**ügyvédi iroda címe**; ügyintéző: **ügyvéd neve**) által képviselt **felperes neve** (felperes címe.) felperesnek a Dr. Maschefszy Ügyvédi Iroda (**ügyvédi iroda címe** ügyintéző: **ügyvéd neve**) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. április 30-án kelt 8.G.40.754/2015/5. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 105.200 (Százötezer-kétszáz) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes jogelődje és az alperes szállítmányozási szerződést kötöttek ...ból körte, sárgabarack és nektarin fuvarozásának megszervezésére azzal, hogy az árut a felperes jogelődjéhez, az felperes címe. szám alatti lerakóhelyre kell vinnie. Az alperes a ... online fuvar és járműbörzén keresztül került kapcsolatba a **Kft.-vel**. Az alperes ügyintézőjének kérésére a **Kft.** nevében **Sz. G.** megküldte a cégadatokat, az ügyvezető aláírásmintáját, a felelősségbiztosítójának a nevét és a felelősségbiztosítás számát, a gépkocsi rendszámát, a **G. B. Zrt.** által kiállított fedezetigazolást, a telefon- és faxszámot. Ezt követően az alperes megbízta a **Kft.-t** a perbeli fuvarfeladat teljesítésével 2011. július 1-jei felrakással és 2011. július 3-i lerakással 100 euró + áfa fuvardíj ellenében.

A fuvarlevél szerint a felrakóhelyen a **Kft.** által megbízott fuvarozó a rakományt átvette, azonban a lerakás vállalt időpontjában a címzetthez nem érkezett meg, ezért az alperes ügyintézője felvette a kapcsolatot a **Kft.** képviselőjében eljáró **Sz. G.** ral, aki azt a tájékoztatást adta, hogy 1 óra múlva a rakomány megérkezik, ezt követően a kapcsolatot nem lehetett vele felvenni, a rakomány a lerakóhelyre nem érkezett meg.

Az alperes ügyvezetője 2011. július 4-én a Budapesti Rendőrfőkapitányság XI. kerületi Rendőrkapitányságán feljelentést tett.

Az alperes 2011. július 6-án felszólította a **Kft.-t** a ki nem szolgáltatott áru vonatkozásában a kár megfizetésére. Az alperes az **U. B. V. I. G. B. Zrt.-vel** kötött felelősség biztosítási szerződést. Az alperes a kárigényt 2011. július 6-án, a **S. G.** Magyarországi Fióktelepénél, mint biztosításközvetítőnél bejelentette.

A Budapesti Rendőrfőkapitányság XI. kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya 2012. február 23-án kelt ... szám alatt hozott határozatával a nyomozást felfüggesztette, mert az elkövető kiléte a nyomozásban nem volt megállapítható, az eltulajdonított értékek felkutatására tett intézkedések nem

vezettek eredményre, és az eddig rendelkezésre álló adatok alapján a nyomozás továbbfolytatásától sem várható eredmény.

A felperes jogelődje 2012. július 15-én 14.499,12 euróról kárszámlát állított ki az I. rendű alperes részére 2012. július 30-i fizetési határidővel.

Az alperes 2012. július 20-án ismételten felszólította a kár megtérítésére a **Kft.**-t, hivatkozva a Ptk. 517. §-ára.

A felperes jogelődje 2012. június 27-én felszólította az alperest a kárának a megtérítésére. Az alperes 2012. július 27-én a felperesi jogelődnek küldött levelében vitatta a kár bekövetkezéséért való felelősségét, arra hivatkozva, hogy a fuvarozó kiválasztása során a Ptk. 515. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően járt el, továbbá a kár bekövetkezését követően a Ptk. 517. §-át vette figyelembe a felperesi jogelőd érdekeinek a védelmében. Kifejezett utasítás és a költségek vállalása esetén a Ptk. 517. §-a alapján az általa levélben hivatkozottakon túlmenően is vállalta a felperesi jogelőd igényeinek az érvényesítését. Tájékoztatta arról is, hogy a károkozóval szemben közvetlenül is felléphet, amelynek során vállalja a segítségnyújtást.

2012. augusztus 1-jén **V. M.** kárrendező az alperest tájékoztatta e-mailben a biztosító véleményéről a perbeli káreseménnyel kapcsolatban. E szerint a kárigényt a biztosító elutasította, mivel szállítmányozói minőségében mulasztás, felelősség a kár bekövetkezéséért nem terheli. Tájékoztatta arról is az alperest, hogy a káreseményt annak bekövetkeztekor mind az alperes, mind a biztosításközvetítő jelezte a **G. B. Zrt.** felé, szóban visszaigazolták a káresemény nyilvántartásba vételét, egyéb információval a biztosító a biztosítási titok megsértése nélkül nem szolgálhatott.

A Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozóiroda Nemzetközi Bűnözés Elleni Főosztály IV. Bűnüldözési Osztálya 2012. szeptember 25-én kelt bü. szám alatt az eljárást folytatta és az alperestől tájékoztatást kért. Az alperes az adatszolgáltatásra 2012. október 1-jén válaszolt.

A felperes jogelődjének jogi képviselője a 2012. december 28-án küldött levelében felhívta az alperest a kár megtérítése érdekében intézkedés tételére. A teljesítés körében igénybe vett fuvarozóval szemben jogi lépések tételét kérte, és 2013. január 31-ig annak okirattal igazolását, hogy a kár bekövetkezése óta milyen intézkedéseket tett.

A felperes jogelődjének jogi képviselője az alperes jogi képviselőjének 2013. április 30-án küldött levelében felhívta az alperest a kár megfizetésére. Az alperes jogi képviselőjének 2013. május 6-án kelt válaszlevelében vitatta a követelés jogalapját és összepszerűségét, arra hivatkozva, hogy a szerződés teljesítése során úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben elvárható volt. A fuvarozóval szembeni igényérvényesítésre a felperesi jogelőd nem adott utasítást, a költségeket nem előlegezte meg, ezért nem állt módjában a felperesi jogelőd kárigényét érvényesíteni.

A 2013. június 3-án kibocsátott fizetési meghagyásból ellentmondás folytán perré alakult eljárásban a felperes a keresetében az alperes 4.204.710 forint és annak 2012. június 30-ától a kifizetésig járó, a Ptk. 301/A. §-ában meghatározott mértékű késedelmi kamat és perköltség megfizetésére kötelezését kérte. Keresete jogalapjaként a Ptk. 314., 514., 517. és 520 §-át jelölte meg.

Arra hivatkozott, hogy az alperes a 2011. július 1-jén kötött szállítmányozási szerződésben foglalt kötelezettségének nem tett eleget, az áru a lerakóhelyre nem érkezett meg. Az alperes a szállítmány hollétéről és a késedelem okáról nem adott érdemi tájékoztatást. Álláspontja szerint az alperesnek a megbízó kártérítési igényét érvényesítenie kellett volna a fuvarozóval szemben, továbbá az alperes nem tett meg mindent annak érdekében, hogy a szállítmány előkerüljön.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte, mivel vitatta annak jogalapját.

Arra hivatkozott, hogy a Ptk. 514. §-a szerint járt el és kötötte meg a fuvarozási szerződést. A fuvarozó kiválasztása és a szerződések megkötése során a Ptk. 515. §-ában foglaltaknak eleget tett, a gazdaságosságot és a küldemény biztonságát vette figyelembe. A káresemény bekövetkezése után a

Ptk. 517. §-a alapján a legnagyobb gondossággal járt el a felperes érdekeinek védelmében.

A Fővárosi Törvényszék a 2015. április 30-án kelt 8.G.40.754/2015/5. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alperesnek 267.000 forint ügyvédi munkadíjat.

Határozata indokolása szerint a felperesi jogelőd az alperessel a Ptk. 514. §-ában szabályozott szállítmányozási szerződést kötött, majd az alperes mint szállítmányozó a **Kft.**-vel kötötte meg a fuvarozási szerződést. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a Ptk. 515. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségének eleget tett a fuvarozó kiválasztása során, mert a megbízás adása előtt az alperes ügyintézője bekérte és ellenőrizte a **Kft.** cégadatait, aláírásmintáját és felelősségbiztosítását igazoló fedezetigazolást.

Az alperes a Ptk. 517. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a **Kft.**-nél 2011. július 6-án felszólamlással élt, 2011. július 4-én feljelentést tett, 2012. július 20-án a **Kft.** végelszámolója felé ugyancsak felszólamlást intézett. Az alperes a 2012. július 27-én kelt levelében vállalta a Ptk. 517. §-a alapján a **Kft.**-vel mint fuvarozóval szemben a kárigény érvényesítését. Az alperes a 2013. május 6-án kelt levelében kifejtette, hogy nem kapott a perlésre utasítást és a költségeket a felperes jogelődje nem előlegezte meg, ezért nincs lehetősége a kárigényt érvényesíteni. Ezen túlmenően az alperes a szállítmányozói felelősségbiztosítójánál is bejelentette az igényét.

Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a Ptk. 517. § (2) bekezdése alapján akkor érvényesítette az igényét a perben a **Kft.**-vel szemben, amikor a társaságot már törölték a cégnyilvántartásból. Az nem állapítható meg, hogy a felperesi jogelőd az alperes felhívására a **Kft.** perlésére utasítást adott volna és ennek költségét vállalta volna vagy az igényét közvetlenül érvényesítette volna a **Kft.**-vel szemben a társaság cégnyilvántartásból törlését megelőzően.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló iratok és **D. C.** tanúvallomása alapján megállapította, hogy az alperes a Ptk. 515. §-a szerint a **Kft.**, mint fuvarozó kiválasztásánál megfelelő gondossággal járt el, a Ptk. 517. §-a szerint felszólamlással élt, a kárigényt bejelentette a **Kft.**-nek. Sem a fuvarozási szerződés megkötése, sem az igényérvényesítés körében a szállítmányozói felelőssége az alperesnek a Ptk. 520. § (1) bekezdésének második fordulata alapján nem áll fenn.

Mindezekre tekintettel a felperes keresetét elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen kérte annak megváltoztatásával a keresetének megfelelően az alperes marasztalását, másodlagosan - amennyiben a bizonyítás kiegészítése szükséges - annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárás lefolytatására és a bizonyítás kiegészítésére utasítását.

Álláspontja szerint keresete azért alapos, mert az alperes a kárigény érvényesítése körében mulasztott, mivel a **Kft.** felelősségbiztosítójának iratait bekérte és leellenőrizte, azonban azt nem tudta igazolni, hogy a felperesi kárigény bejelentését követően a **Kft.** biztosítójánál bejelentette volna a kárigényt; a **Kft.**-vel szemben a fizetési felszólításon kívül és a büntető feljelentésen túl egyéb jogi lépést nem tett, és csak a 2013. május 6-án kelt levelében hivatkozott arra, hogy erre csak kifejezett utasítás és a költségek előlegezése után lenne köteles.

Álláspontja szerint annak ellenére, hogy az alperes számára legkésőbb 2012. júliusában nyilvánvalóvá vált a kár tényleges bekövetkezése és az, hogy a végelszámolás alatt álló **Kft.** érdemben nem reagált az alperes felszólítására, a Ptk. 517. § (1) bekezdése alapján külön perlési utasítás nélkül is jogosult és köteles lett volna a felperest ért kárt érvényesíteni. A Ptk. 517. §-a nem ad külön útmutatást és nem tartalmaz kógens rendelkezést arra vonatkozóan, hogy a szállítmányozónak csak további feltétel teljesülése esetén áll fenn kötelezettsége a megbízót ért károk érvényesítésével kapcsolatban.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és a

felperes perköltségben marasztalását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során a tényállást teljes körűen tisztázta, a feltárt tényeket helyesen értékelte, azokból helyes jogi következtetéseket levonva a jogszabályoknak megfelelő ítéletet hozott.

Előadta, hogy a kéresemény bekövetkezését követően a Ptk. 517. §-a alapján a lehető legnagyobb gondossággal járt el a felperes érdekeinek védelmében, ugyanis

- a kéreseményt haladéktalanul bejelentette a felelősségbiztosítója felé,
- a **Kft.**-t 2011. július 3-tól folyamatosan próbálta telefonon, illetőleg e-mailben elérni,
- a **Kft.**-t írásban többször felszólította,
- 2011. július 4-én büntető feljelentést tett és az eljárás lefolytatásához szükséges minden információt és okiratot rendelkezésre bocsátott,
- figyelemmel kísérte a **Kft.** hatályos cégállapotát, annak kényszer-végelszámolása elrendelését követően ismételten felszólítást küldött mind a **Kft.**., mind a végelszámoló részére,
- a felelősségbiztosítója megállapította, hogy az alperest szállítmányozóként nem terheli felelősség, ennek ellenére felszólította a biztosítót a kártérítés rendezésére,
- intézkedéseiről tájékoztatta a felperes jogelődjét, illetőleg a felperesi jogelőd figyelmét kifejezetten felhívta, hogy a megtett intézkedéseken túl megbízói utasítás hiányában nem áll módjában a fuvarozóval szemben fellépni, vállalta a fuvarozóval szembeni igényérvényesítést a fentiekén túlmenően is a Ptk. 517. §-a alapján a felperesi jogelőd kifejezett utasításainak megfelelően, amennyiben a felperesi jogelőd az igényérvényesítés költségeit vállalja. Arról is tájékoztatta a felperes jogelődjét, hogy amennyiben közvetlenül kíván a fuvarozóval szemben fellépni, amelyre a Ptk. 515. § (2) bekezdése alapján lehetősége van, az ehhez szükséges minden tőle telhető segítséget megadja.

Az elsőfokú eljárásban bizonyításra került az is, hogy a felperes jogelődje a perlésre nem adott utasítást és a felmerülő további költségeket nem előlegezte meg a részére.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes, mint szállítmányozó, a Ptk.-ban foglalt valamennyi kötelezettségének maradéktalanul eleget tett és helyesen járt el akkor is, amikor a felperes keresetét, mint megalapozatlant elutasította.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül, a jogorvoslati kérelemre tekintettel kizárólag azt vizsgálta, hogy az alperest a kárigény érvényesítése körében terheli-e mulasztás.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és megalapozott jogi indokolással utasította el a felperes keresetét.

Az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére nincs ok, mert a bizonyítás kiegészítésére nincs szükség, az elsőfokú bíróság a peres felek által felajánlott bizonyítási indítványnak megfelelően a bizonyítási eljárást lefolytatta.

A Ptk. 517. § (1) bekezdés általános jellege mondja ki, hogy a megbízó igényeit a fuvarozóval szemben a szállítmányozó köteles érvényesíteni; felelős minden kárért, amely e kötelezettségének megszegése folytán a megbízót éri. A Ptk. 521. §-ának (3) bekezdésének utaló rendelkezésére tekintettel - figyelemmel a Ptk. 513. §-ának (2) bekezdésében foglaltakra is - az igényérvényesítési kötelezettség teljesítésével kapcsolatos jogcselekményekre a megbízás szabályait kell alkalmazni. A Ptk. 474. §-ának (2) bekezdése szerint a megbízott a megbízást a megbízó utasításai szerint és érdekének megfelelően köteles teljesíteni. A Ptk. 479. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy

az ügy ellátásával felmerülő költségek a megbízót terhelik, a megbízott a költségek előlegezésére nem köteles. Ezen jogszabályi rendelkezések alapján alakult ki az a következetes bírói gyakorlat, melynek lényege szerint a szállítványozó a megbízója érdekében köteles megtenni a fuvarozó felé azokat a nagyobb költségekkel nem járó intézkedéseket, melyek ahhoz szükségesek, hogy a megbízó kárigénye a későbbiek során eredménnyel érvényesíthető legyen. A bírósági eljárással felmerülő költségek nagyságára tekintettel a szállítványozó peres eljárás indítására csak a megbízó utasítására és a peres eljárás költségeinek előlegezése esetén köteles. A kereset benyújtásával, a perbeli képviselőt ellátásával és a bizonyítási eljárás lefolytatásával kapcsolatban felmerülő perköltségek egyértelműen a Ptk. 479. §-ának (1) bekezdésében meghatározott költségek közé tartoznak. A fuvarozási szerződésekre irányadó nemzetközi egyezmények a követelés bírósági úton történő érvényesítésére olyan elévülési határidőt szabnak, amely határidőn belül a megbízónak kellő lehetősége nyílik arra, hogy a perindítás indokoltságát megfontolhassa és a fuvarozóval szembeni fellépés eredményességét, továbbá a várható költségek nagyságát mérlegelve dönthesse arról, hogy kíván-e utasítást adni a szállítványozónak a per megindítására.

Az alperes az igényérvényesítési kötelezettsége körében a káreseményt haladéktalanul bejelentette a felelősségbiztosítójánál, 2011. július 3-tól folyamatosan próbálta telefonon és e-mail útján elérni a **Kft.-t**. A **Kft.-t** 2011. július 6-án és 2012. július 20-án felszólította a kár megfizetésére, 2011. július 4-én büntető feljelentést tett. A káreseményt a biztosítójának a közvetítője is jelezte a **Kft.** biztosítójának, akik szóban visszaigazolták a káresemény nyilvántartásba vételét.

A 2011. július 3-án bekövetkezett káreseménnyel kapcsolatban a felperes kárigényt először csak a 2012. június 27-én kelt levelében jelentett be az alperesnek, amelyben kérte 14.492,12 euró kártérítés címén történő megfizetését. 2012. július 27-én az alperes erre a levélre adott válaszában a kárigény jogalapját és összecszerúségét is vitatta, hivatkozva arra is, hogy a fuvarozóval szembeni fellépésre utasítást nem kapott, ennek ellenére a lehető legnagyobb gondossággal járt el a felperes érdekeinek védelmében. Ebben a levélben közölte a felperessel, hogy az igényérvényesítést kifejezett utasításának és költségeinek előlegezésével továbbra is vállalja. Ezt követően a felperestől perindításra vagy egyéb jogi eljárás megindítására vonatkozó utasítást nem kapott, a felperes költségeket nem előlegezett, ezért alaptalan az a fellebbezési hivatkozás, hogy az alperes nem tett meg mindent a felperest ért kárigény érvényesítésével kapcsolatosan. Erre tekintettel alaptalan az a fellebbezési hivatkozás, hogy az alperes csak a 2013. május 6-án kelt levelében hívta fel a felperest utasítás adására és a költségek előlegezésére, mert erre már a 2012. július 27-én kelt levélben is sor került.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a fentiekből következően az alperes a Ptk. 517. § (1) bekezdésében meghatározott igényérvényesítési kötelezettségének eleget tett.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kell az alperes részére a másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült ügyvédi munkadíjat megfizetnie. A Fővárosi Ítéltábla az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alapján mérlegeléssel, a ténylegesen kifejtett ügyvédi munkára tekintettel határozta meg.

Budapest, 2015. október 14.

. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsanna s.k.
előadó bíró

. Pusztai Anita s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági tisztviselő